10.

Пролѣть

Кто пролѣть се показа
Зелеичук се подмладе
и земя за с'дѣлу замѣда
на небето съ звѣзди

Цвѣт усеина се обличе
с'бисеро цвѣтно кокиче
по страница мѣзухар
свѣтлеи сѣкаш тамѣк грах
Идат гости сладкогласни
от кои тогъ съ топлина
както первеи в' грах негасне
слънчева та свѣтлина
От приятности чудесни
Сърцет, духом отсеи
пред тебе сеи цар небесни
Днес колено прѣклонеи.

11

Есен

Царкаш мало тичче,
Кеш ли не приличе
пѣсен весела.
листи почрнѣха
мъгли долѣтѣха
Есен е дошла
Злата празнобора
утрѣ е на двора;
тъгна е пора.
ти си пѣче топло
охолно летѣло
Из' кичеста гора.
Дѣ ти днес другари
Дѣвач кой как сварн
ти само в' дола?
Кѣде ли ли тичеш? —
Грапно гарван грачи
на гола гла.

12

Пролѣть

Цъвтяха дръвчета
и пѣяха пиле
Пчели мѣ пролѣтха
Кукувици викна
Пролѣть! всичко пава
Гади се простали, —
Всичко вие се радва,
Гласно бога хвали.
Но сърцет ми клето
Всичко е стенено —
Сухар на полето
Стои замръвтвено.
Из' скърби и неволи
Полава не тъга.
Та и за коголи
Затеи стоиш ли глъта?
Проста, научена
и на чувства мръвна;
от всички предрдна
Чемерѣ не мрѣва

13

14

Чучулига

Тъмнеи се гора развива
и тъмер пара в' дол се слъва
Бисер топлеи разлива
а Чучулига ~~се издига~~ в'дарче радостна
~~Подигнеи се и пропѣтка~~
Чъркна се ~~вверка~~ на горѣ
Зелени въздушно широко простарве
~~Пѣвадъ на всеки мой ранна~~
Гласи и тя пѣтко, на слънца свѣтка
~~Гласи тъй високо говори~~
и чъ гласъ есен, в'най висок полѣ
Кѣде, кѣде, пролѣть пролѣть
Тъй радостно пѣсен! ~~Дори~~ пролѣть пролѣть
~~Колко ти много радушно~~
~~Пъчка в' пространство~~
~~Широко полѣ радушен~~ (простор)
Из' а в' сърдечки, радост одъщам
Радост ~~на сърце одъщам~~
Из' тъй беса радъщо поле въздушно
~~Весело пролѣть по сърдцата~~
(Чучулига) О колкото (сладко) дваго радъщно
~~И дори свѣт гледам от горѣ~~
~~От тъй мора, и дали свѣт горѣ~~
~~Дали сеи пѣсна и дъга~~ (и слога)
Да гледим ясно, дрѣмѣ, гласно
~~Радвам се тъй на бога~~
и колкоч могъ да славя бога.

15.

Бѣдний ден

Стани! дойдох да ти кажа
Дните разбудя веч' от сън.
Стани ти слънцето изгрѣя
Стани и огледей на навѣн.
Горѣ что се развили
Затвори тички в' шумата
Не пана чаи радостъ и вини
Разбирам ли ми думата
Стани! Все сам, и досога ли?
Да стиш ли само родеи?
Е, стига толкоз дни си стоиш.
Стани, дойде "Бѣдний ден."